

Skjøtselsrapport
for
Skjøttelvika-Eplevika
(Solfjellåsene naturreservat, Asker)

BioRehab Klepsland

2020

Tittel : Skjøtselsrapport for Skjøttelvika-Eplevika (Solfjellåsene naturreservat, Asker)

Dato : 29.10.2020

Forfatter : Jon T. Klepsland, BioRehab Klepsland

Rapportnummer : 20/2021

ISBN : 978-82-93931-19-5

Emneord : Solfjellåsene naturreservat, grunnlendt kalkmark, kalkberg, skjøtsel

Utgiver : Statsforvalteren i Oslo og Viken

Antall sider : 10

Ansv. sign : Øystein Røsok

Forside- og baksidebilder : Forsideillustrasjon: Kart over skjøtselsområde i Solfjellåsene naturreservat

Sammendrag : BioRehab Klepsland ved Jon T. Klepsland fikk i oppdrag av Statsforvalteren i Oslo og Viken å rydde en odde i Solfjellåsene naturreservat bestående av kambrosilur-kalkstein med naturtypene grunnlendt kalkmark, kalkberg og kalkfurskog. Både furu og einer ble tynnet kraftig ut på begge sider av og langs oddens midtrygg. I tillegg ble mange gjenstående trær og einerbusker trimmet opp ved å fjerne lavtliggende greiner og skudd. Hogstavfallet ble brent opp i strandsonen.

Innledning

Fylkesmannen i Oslo og Viken (Klima- og miljøvernavdelingen ved Øystein Røsok) skrev kontrakt med BioRehab Klepsland (ved Jon T. Klepsland) i september 2020 (saksnummer 2020/32509) om skjøtsel av odden mellom Skjøttelvika og Eplevika – innenfor Solfjellåsene naturreservat – høsten 2020.

Prosjektperiode

Skjøtselstiltaket ble utført i perioden 14. – 18. oktober 2020.

Problemstilling og naturforhold

Odden består av kambrosilur-kalkstein og består i stor grad av grunnlendt kalkmark, kalkberg og kalkfuruskog. Den grunnlendte kalkmarken er preget av en rik og variert flora, men er utsatt for naturlig gjengroing som både skygger ut den lyskrevende tørrbakke-floraen og medfører forsuring av jordsmonnet. Tørrbakke-elementet er vurdert å ha såpass stor naturverdi at arealet med denne naturtypen skal vedlikeholdes eller økes fremfor å gro naturlig til med kantkratt og skog. Dette krever målrettet og gjentatt skjøtsel.

Tilstand og skjøtselsbehov

Området har også tidligere vært gjenstand for rydding/ tynning av fremfor alt furu. Likevel var arealet sterkt preget av gjengroing i 2020. Dominerende gjengroingsarter var furu, einer og berberis. I beskjeden grad var det også innslag av fremmed-mispler. Innsatsen ble rettet mot å fjerne/ tynne ut bestandene av furu og einer. På grunn av vanskelighetene med bekjempelse av berberis ble denne i liten grad forsøkt tynnet ut.

Tiltak gjennomført

Forekomsten av både furu og einer ble tynnet kraftig ut på begge sider av og langs oddens midtrygg. I tillegg ble mange gjenstående trær og einerbusker trimmet opp ved å fjerne lavtliggende greiner og skudd. I tillegg til furu og einer ble det tynnet ut noe ask, rogn og nypebusker. I visse tilfeller ble det også rykket opp berberis, samt alt av fremmed-mispler, med roten. Hogstavfallet ble slept ned til strandsonen ved Eplevika/Møllestranda, og brent opp på stedet den 18. oktober.

Oppfølging fremover

- Den nordligste og tetteste bevokste delen av odden er ikke skjøttet i denne omgang (prosjektmidler brukt opp). På denne siden er ikke tørrbakke-elementet godt utviklet, og potensialet for å utvikle et verdifullt tørrbakke-element er mindre godt. Likevel anses det som positivt om man vil fortsette tynningsarbeidet frem til reservatgrensen, blant annet fordi arealet tross alt huser lyskrevende arter, og dette vil også begrense frøregnet/spredningstrykket ut mot det åpne skjøtta arealet.
- Ellers vil det være et visst behov for fortløpende eller periodevis lusing av nyetablert furu og einer på det skjøttete arealet.
- Tettheten av berberis er fortsatt relativt høy og bør vurderes tynnet ut, ved mekanisk opprykking (vinsj) eller ved nedkapping og bruk av plantevernmiddel.

Vedlegg (bilder)

Ved oppstart (foto tatt 14. oktober):

Underveis (foto tatt 15. – 18. oktober):

